

عنوان مقاله:

ارتباط سبک های رهبری و اخلاق کار اسلامی در اثربخشی مدیریتی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی تحقیقات بین رشته ای در مدیریت، حسابداری و اقتصاد در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

غلامرضا میرزایی - دانشجوی دکتری مدیریت منابع انسانی، دانشگاه آزاد واحد ساوه

حسین حبیبی تبار - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

خلاصه مقاله:

هدف - اثربخشی مدیریتی به عنوان عنصری اساسی برای توسعه پایدار و مزیت رقابتی سازمان در نظر گرفته می شود و مفهوم سازی اصلی آن حول توانایی مدیریت در مدیریت خود، زبردستان و روابط می چرخد. با این حال، تحقیقات بسیار کمی به این پدیده مهم پرداخته است. هدف این مطالعه پر کردن این خلا با بررسی نقش واسطه ای اخلاق کار اسلامی بین سبک های رهبری و اثربخشی مدیریتی است. جمع آوری دادهها از طریق یک پرسشنامه ساختاریافته انجام شد و روابط فرضیه ای با کمک لیزرل مورد آزمایش قرار گرفت. نتایج تجزیه و تحلیل آماری نشان داد که سبک های رهبری تحول آفرین ارتباطی با اثربخشی مدیریتی ندارد ولی و رهبری معاملاتی با اثربخشی مدیریتی ارتباط مثبت دارند. همچنین، اخلاق کار اسلامی ارتباط بین رهبری معامله ای و تحول گرا و اثربخشی مدیریت را واسطه قرار داد. اگرچه در طی ۵۰ سال گذشته حدود زیادی از تحقیقات در مورد ماهیت مدیریت و رهبری انجام شده است، اما به مسئله اثربخشی مدیریتی کم توجه شده است. بنابراین، این مطالعه با ارائه یک مدل در سطح کلان برای اندازه گیری اثربخشی مدیریتی، به ادبیات مدیریت منابع انسانی کمک می کند.

کلمات کلیدی:

اخلاق کار اسلامی- رهبری تحول آفرین - رهبری معامله ای- اثربخشی مدیریت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1275541>

